

11 Απριλίου 2020

Τι χαρίζει ο Χριστός στους νέους;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ποιός νέος ή νέα, θά περνοῦσε ἀδιάφορος κι ἀσυγκίνητος μπροστά ἀπό τήν ὀμορφιά;

Πόσοι κόποι καί ποιά τιμήματα καταβάλλονται γιά τήν ἀπόκτησί της ή τήν συγκράτησί της; Ἀλυσίδα βιομηχανιῶν, στούντιο κ.λπ. ἐπαγγέλλονται τήν προσφορά της. Μυριάδες ἐλπίζοντες καταφεύγουν.

Πόσο ὀμορφοί ὄμως εἶναι οἱ νέοι σήμερα; Καθημερινά μερικοί μᾶς δίνουν εἰκόνες τῆς ἠθικῆς καί πνευματικῆς τους ἀσχήμιας. Ποτέ νέοι δέν εἶχαν τόσο δίκαιο καί τόσο ἄδικο. Δίκαιο, γιατί ἐγίναμε προαγωγοί τους στήν διαφθορά καί ἄδικο, γιατί ἀρνοῦνται προσωπικά νά μοχθήσουν στή ζωή.

Ζοῦν μέσα στήν ἀπόγνωσι, τόν θρῆνο καί τήν ἐγκατάλειψι. Βιώνουν μιά κατάστασι

έσχάτου πένθους. Έχουν γκρεμίσει τα πάντα στή ζωή τους και γι' αυτό μεταβάλλουν τό περιβάλλον τους σέ στάχτες. Σ' αυτούς και σ' όλους τους νέους άπευθύνεται ό Χριστός και τούς καλεϊ νά ανταλλάξουν μαζί Του τήν «ώραιότητα άντί τής στάχτης».

Νέοι

Ό Ίησοϋς σας χαρίζει τήν ώραιότητα τής συγχώρησης, άντί τής στάχτης μιᾶς ένοχης συνείδησης. Θυμηθεϊτε τόν ἄσωτο γιό (Λουκᾶ ιε' 11-32). Έφυγε άγέρωχος, έγωπαθής, περιφρονητικός. Συντριμμένος άπό τήν ζωή της άμαρτίας έρχεται στήν άνάγκη... έρχεται στόν έαυτό του... έρχεται στόν πατέρα. Εϊναι μιᾶ συνηθισμένη τριλογία τοϋ νεανικοϋ βίου. Πόση άπόστασι χαρακτηρίζει τήν συμπεριφορά του, άνάμεσα στήν άπαίτησι «δός μου» όταν έφευγε άπό τό πατρικό σπίτι και στήν παράκλησι «ποίησαν μέ» όταν επέστρεφε σ' αυτό. Στήν στάχτη τών κουρελιών, ή ώραιότητα τής πρώτης στολής. Για νά χαρεϊ όμως κάποιος τήν ώραιότητά της πρώτης στολής χρειάζεται νά ζητήσει συγγνώμη άπό τόν Έπουράνιο Πατέρα. Κι Αύτός τοϋ τήν προσφέρει μέ άγάπη και στοργή.

Νέοι

Ό Ίησοϋς σας χαρίζει τήν ώραιότητα μιᾶς ολοκληρωμένης άφιέρωσης, άντί τής στάχτης μιᾶς μοιρασμένης καρδιάς. Δέστε τόν νεανίσκο τοϋ Ματθαίου (ιθ' 16-24), πού ένῶ έπιθυμοϋσε νά ζήσει τήν ζωή τοϋ Χριστοϋ, έγκατέλειψε τήν προσπάθειά του, έπειδή ό Χριστός τοϋ ζήτησε νά άρνηθεϊ τήν άσφάλεια τοϋ πλούτου του. Μοιρασμένη καρδιά ό νεανίσκος «λυπούμενος» για τήν όμορφιά μιᾶς όλόψυχης άφιέρωσης. Φυλαχθητε άπό τήν στάχτη, τοϋ νά προσπαθεϊτε νά ζητε «χωλαίνοντας μεταξύ δυό φρονημάτων» (Γ' Βασιλ. ιη' 21), τοϋ νά θέλεις νά συγκατοικήσουν στήν καρδιά σου ό Χριστός και κάτι άλλο. Τοϋ άξίζει νά Τοϋ άνήκεις όλόκληρος.

Νέοι

Ό Ίησοϋς σας χαρίζει τήν ώραιότητα τής ήθικής άγνότητας και όμορφιάς, άντί τής στάχτης, τής άκράτειας και τής άκολασίας. Στή στάχτη ένός πανσεξουαλισμοϋ μέ μύριες άποτροπιαστικές μορφές, ό Ίησοϋς σου προσφέρει μιᾶ ζωή «έν πάση άγνότητι» (Β' Κορινθ. στ' 6). Ό έρωτας είναι ή δύναμη τής ψυχής πού

ώθει τόν άνθρωπο στή θυσία τῶν πάντων γιά τήν ἐπιτυχία ἑνός εὐλογημένου καί καταξιωμένου ἀπό τόν Θεό δεσμοῦ. Ὅμως, τί ἔχει νά προσφέρει σ' ἐκείνους πού τόν ἐξήντησαν λαίμαργα στό ὄνειρο τῆς σεξουαλικῆς “ἐλευθερίας”;

Νέοι

Ὁ Ἰησοῦς σᾶς χαρίζει τήν ωραιότητα μιᾶς ὁμορφῆς ἀγωνιστικῆς ζωῆς, ἀντί τῆς στάχτης των μάταιων κι ἀκαρποφόρητων ἀγώνων. Πιόνια στά χέρια τῶν δυνατῶν, τῶν ἐξουσιαστῶν μοιάζει ἡ ἀγωνιστική σας ὁρμή. Ὁ ἐνθουσιασμός σας, ἄν καί μάχεται, ἐν τούτοις προδίδεται. Ἀκοῦστε ὅμως τήν ὁμορφιά τῶν προτροπῶν τοῦ Μεγάλου Νικητῆ τοῦ χριστιανικοῦ στίβου, τοῦ Παύλου στόν νεαρό Τιμόθεο, «ἵνα στρατεύῃ τήν καλήν στρατείαν... ἔσο καλός διάκονος τοῦ Χριστοῦ... ἀγωνίζου τόν καλόν ἀγώνα τῆς πίστεως... συγκακοπάθησον ὡς καλός στρατιώτης του Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Τιμ. α' 18). Ὑπάρχει, πιό ἐπιθυμητή ωραιότητα;

Νέοι

Ὁ Ἰησοῦς σᾶς χαρίζει τήν ωραιότητα τῆς νίκης, στή θέση τῆς στάχτης τῆς ἥττας. Θριαμβικός ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου: «γράφω ὑμῖν νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τόν πονηρόν» (Α' Ἰωάν. β' 13). Τά νιάτα, εἶναι ἡ ἐμπροσθοφυλακή τῆς ζωῆς. Εἶναι ἡ ὁμάδα κρούσης. Ἄν τώρα ὑποταχθῆτε στόν διάβολο, χάσατε τήν ὁμορφιά τῶν πιό γενναίων ἀγώνων. Ὁ Χριστός νέος κονταροχτυπήθηκε μέ τόν Πονηρό καί νίκησε, γιατί «τούτη εἶναι ἡ νίκη πού νικάει τόν κόσμον, ἡ πίστη σας». Πράγματι, «πᾶν το γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τόν κόσμον» (Α' Ἰωάν. ε' 4).

Νέοι

Ὁ Χριστός σᾶς χαρίζει τήν ωραιότητα μιᾶς ζωῆς πού κερδίζεται ὀλόκληρη, ἀντί τῆς στάχτης ἑνός μικροῦ τμήματος. Γνωστή ἡ προτροπή «ἐνθυμοῦ τόν Πλάστην σου ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σου» (Ἐκκλησιαστής ιβ' 1). Ὅποιος σώζεται νέος, σώζεται καί γιά τήν ζωή τούτη καί γιά τήν αἰωνιότητα.

Νέοι

Μιά μέρα, ὅταν πιά δέν θά εἴμαστε νέοι, ὁ Ἰησοῦς θά μᾶς χαρίσει τήν ωραιότητα

ένός ενδόξου σώματος αντί τῆς στάχτης τοῦ χοϊκοῦ. Κι αὐτό δέν συμβαίνει μόνο ὅταν παύουμε νά εἴμαστε νέοι. Καί νέοι ἀποθέτουν το σκῆνωμά τους. Ὅμως ὁ πιστός, νέος ἢ γέρος, ξέρει, πῶς ὅπως φόρεσε... «τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ ἔτσι θά ἐνδυθεῖ καί τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου» (Α' Κορινθ. ιε' 49). Τὴν φθορά θά διαδεχθεῖ ἢ ἀφθαρσία, τὴν ἀτιμία ἢ δόξα, τὸν θάνατο ἢ ζωὴ, τὴν στάχτη ἢ ὠραιότητα».

Νέε

Ἀπό σένα ἐξαρτᾶται, νά φέρεις τίς στάχτες τῆς ζωῆς σου στο Χριστό καί νά Τοῦ ζητήσεις τὴν ὠραιότητά Του. Εἶναι... ἡ εἰδικότητά Του, τό ἔργο Του.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, δίνει ὁμορφιά στά νιάτα, σέ σένα.

Πηγή: Μητρ. Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Αναδημοσίευση ἀπό: ixthis.gr